

Játéktérhez azonban nagy szabadter szükséges ! Huszonöt gyereknek (persze lehetnek kevesebben és többen is) legalább egy 30 x 25 lépésnyi terület szükséges. Tornaterem vagy füves tér, erdő tisztása, mező, nagy udvar, nagy játszótér.

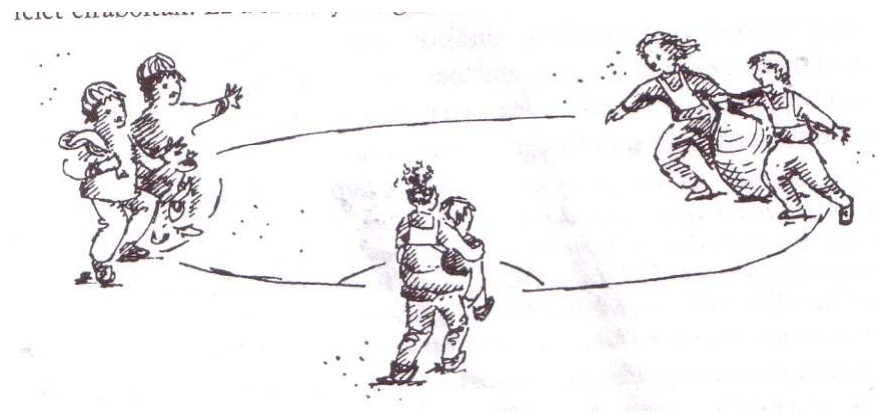
Osszátok le a szerepeket egymás között óriásokra, szegényparasztoakra, fekete lovagokra és lovakra. Huszonöt játékos esetében lehet öt óriás, nyolc paraszt, hat lovag és hat ló. A kisebb gyerekek legyenek a lovagok, a nagyobbak a lovak. (Ha vegyes korcsoportban játszunk, a tizenhárom-tizennégy évesek legyenek az óriások, a tizenegy-tizenkét évesek a lovak, és a kilenc-tíz évesek a lovagok.)

Az óriások viselhetnek kötött sapkát is kalap helyett, de ne feledjük, abban van minden erejük. Ha a lovak elfáradnak, térjenek vissza a várba pihenni, mert ott biztonságban vannak.

A játéknak akkor van vége, ha a gabona elérte a várat, vagy ha nevetéstől mindenki elterül a földön. És még súgok néktek valamit: a játék akkor is véget érhet, ha a szegényparaszto és óriások felét elrabolták. Figyeljete ezért oda szegényparaszto!

Ez a szabály főleg akkor hasznos, ha nagyon sokat játszunk !

Szóljon hát a muzsika ! Clementic Consort! Avagy zenéljete ti drága kis társaink, lurkók ! Táncoljon apraja - nagyja, tegnapot, mát meghaladva !

„ Táncol a munkásosztály, nagy körtáncot jár
a világtenger partján, akár a gyerekek
szökdelnek odakint este
a tengerparton a zenére
a sárga lámpások és a Nap fényében.
Táncos, könnyű-karcsú testükből
remények és gondolatok szállnak ki az óceánra,

szállnak fel az égbe,s mélyen le a földbe-
 így táncol a munkásosztály a tengerparton.
 és várakozás torlódik fel hozzájuk a földből.
 Tisztában cseng már minden,s földi érc fölcse,
 és telt hangon az égbolt,és szélteben-hosszában
 férfiak-asszonyok tenyerének csattogása
 veri fel a a fényes levegőt.
 Fiúk és lányok sereglenek oda hozzájuk.
 Ők élik majd meg igazán,
 ahogy könnyed emberi testek táncot járnak egyszer a szabadságban.
 Táncol a munkásosztály, nagy körtáncot jár az óceánnál „

A gyerekek, ahogyan szocializálódnak, szembesülnek, milliárdnyi tapasztalat, bánat, sírás-rívás, fájdalom, felismerés, időleges öröm, rész- boldogság, lepkeszárnyú tavaszi szél ver tanyát életükben. Kezdek, illetve kezdek megérteni az osztálytársadalom valós, rémisztő alapjait. Rájöhetnek, ráébredhetnek, hogy osztálytársadalomban élnek. Ez idővel sejtésünk szerint meg is fog történni. Bekövetkezik ! „A magántulajdon, nemzet, család, vallások, hamis tudatok és a bér munka sötét delejes csontváz didergő világában létezünk.” A tőke démoni bolygója. Átfogalmazva Manó nyelvre: udvari bolondok, halál lovagja, Nozgul, sárkányok, boszorkák, kincsek, kalandok, tündérek, királyfiak-és lányok, álom-valóságok, elnyomás, koldusok, csuhások, száműzetés, árvák, szörnyek, menekülő kis egerek, ötletszegény kandúrok, szegények és gazdagok, lázadók, csibészek, kis és nagy királyok, és helytartóik udvarában élünk. De már a forradalmasító mese világképe mellett ott az óvónő jó -rossz alakja, a bér munkás felügyelő-nevelő, a burzsuj kölke, aki még csak öntudatlan áldozat, de máris saját laptopja van, ott van a 48-as magyar rongy, és énekelni kell, hogy Kossuth Lajos azt üzenté, aztán ott van a tanárnő rossz- jó alakja, aki szintúgy bér munkás oktató, a hittan órát se feledjük, meg a végtelennyi történelmi-ideológiai hamisítások perverziónját, burzsoá hókusz-pókuszok forgatagát. A karácsony sem marad el, előtte Szent Miklós keresztényi butítása, folyamatosan jelen van a televízió nacionalista családcentrikus meséi, de nemcsak azok, hanem az érzékletesebb radikálisabb társadalomkritikus mesék, mesefilmek, rajzfilmek is. Ezek ellenére megfelelő időben ki kell nyomni a készüléket. A számítógép játékok elszemélytelenítő üressége ácsingózva vár rátok, és végül anyuval való lótas-futás a hajnali ködben, mert elkésünk.....Az idő drága és ördög arca van. Beléd mar hamar, ha nem teljesítesz. Marás fájdalma kínja, sokkja, szemet nyithat, gátakat rombolhat, ráébredhettek (ez pediglen a kommunista nevelés alapja, hogy tudjátok mik az osztálytársadalmak alapjai) hogy történelmünk osztályharcok/osztályháborúk története. Ti magatok ebben a történetben szereplők vagytok. Jelenleg áldozatok. Ez hirtelenjében számotokra bonyolultnak tűnhet. De idő kérdése az egész. A rejtély ablaka kitarul s élesedik látásotok. A mese és játék közben elkel a kommunista kommentár. Az uralkodó osztályok sokarcúsága nem jön át általában egyetlen mesében sem, eme játékmesében sem. Amely a feudális társadalmat vetíti elénk a fekete lovag alakjával, várral, magával a feudális toposzok, viszonyok vázlatos alakjainak megjelenítésével. Az óriás alakjával viszont inkább mese jelleget kap a történet és általa kevésbé korhoz kötött. És kivételesen félnivaló,

hogy ezzel a gyerek tudatában átlép teljesen a fantázia honába, ahol viszont minden lehetséges. Ezért ugyan az óriást megtartjuk, de a valóságos társadalmi viszonyok között, amely ugyan a feudalizmusra rímeltethetőek, de összességében a modern osztálytársadalomra is átpalántálható. Csak be kell tudni helyettesíteni az alakokat... Manók szeretnek fekete lovagot, vándorlegényt, jó vitézt meg királylánykát játszani velük képesek azonosulni. Bakunyn vagy Bonnano nehezebb alanyok e téren. Azonban ne feledjük, a kizsákmányolók és kizsákmányoltak régebben is voltak. Meg a vizenyős szemű adóbeszedő. Sakktáblás játékunk inkább nagyobb gyerekeknek van címezve, bár kisebbek is tudják játszani. Azok osztályharcos tartalma egyértelműen az osztályharcos szocializálódással arányában érlelődik gyermekeink tudatában. Ezen egyszerű osztályharcos játék felosztja a társadalmat, abszolutizálja a rossz és a jó karakterét a forradalmiság javára. Természetesen a történelmi valóság konkrétabb, árnyaltabb. Játékunkban általános típusok sorakoznak fel. Az osztályharcos, forradalmasítani akaró-szándékozó játék akár felnőtt, akár gyerek játék, nem lehet pusztán szórakozás, és semmiképpen sem energia levezetés, hanem társunk és eszközünk, amiképpen az osztályharcos, forradalmi mese is. Egyszerre képes szórakoztatni, és osztályharcos, forradalmi alapokon szocializálni. Elgondolkodtatni, arra sarkalni, hogy ismerjük meg az osztálytörténelmünket. A játék a mesénél gyakorlatiasabb, ámbar a forradalmi mesét is ellehet játszani ! Főleg ha kettő összeforr, forradalmi mese és játék nem külön való -külön álló világ, összeforrva számunkra a mai világ alkonyát éneklik. És a mindennapok szerves részévé válhat, ehhez tudatos kommunista nevelés szükséges. A gyakorlatba nagyon könnyű átültetni játékaikat! Az eszköztár adott, csak legyen munkába nem elfáradt, megtört, nihilista, fásult apa, anya, testvér, gyerekek, barát, társ, elvtárs. Manóknak a játék nem teher, éltető erő !

Ebben a játékban az uralkodó osztályok szolgái az óriások, meg akarják akadályozni, hogy, a kiszolgáltatott szegényparasztok és az őket megvédeni képes fekete lovagok együtt működve sikeresen szálljanak szembe az elnyomó hatalommal. Ez a játék szándékosan nem nyújt szintiszta képletet, megoldást, amelyben egyszerűen a fekete lovagok elpusztítják az adószedő óriásokat. Amiképpen a feudalizmusban élő szegényparasztok forradalmi harcaik sem pusztán „utópiák, álmvilágban élők” küzdelmei voltak. Különbben sem pusztán az adószedőt kell kinyírni (nem tagadjuk, az is jól esik) magának az adóknak az okát, okozóját, és tovább a magántulajdon bennünket felzabáló társadalmát kell elpusztítanunk. Éppen ezért nem demagóg sematizmust kell sugározni a Manócska és társai felé.

Ezért, el kell tudni magyarázni, játszani neked Manócska és a többieknek is, a maga társadalmi nevelési - tanulási folyamatában, a jó -rossz, gazdag-szegény ellenpárokat megértve, de eme dualizmusokon túl is megértve, hogy játékaink, meséink mögött milyen valóságos osztálytársadalmi viszonyok állnak, mit jelent a forradalmi harc, kommunista harc és mi maga a kommunizmus.

Mozgalmi játékunkban az érdekek mentén vannak egymásra utalva a szegényparasztok és a fekete lovagok, a szegény paraszt enni add, ennek fejében a fekete lovag megvédi őt az adózástól. Megkísérlik érdekeiket egymással összefogva érvényre jutatni. „Az egyes egyének csak annyiban alkotnak osztályt, ha közösen megvívandó harcuk van, egy másik osztály ellen. Az osztályérdek az az erő, amely

az osztályok kialakulásánál működik és az osztályok ellentétéről árulkodik”. A gyerekek ebben a játékban osztálytudatosan kezdenek megérteni az összefogás, a szolidaritás, a küzdő közösség erejét. Rájöhetnek osztálytársadalomban élni, a játék azt is kimutatja, ki mennyire viselkedik önzően, egoistán, és ki az, aki kockáztat a többiek érdekében is. Lehetnek olyan gyerekek a szegényparasztokat megszemélyesítők közül, akik ráragadnak egy-egy fekete lovagra, nem kockáztatnak többet az elkerülhetetlennél, ezzel szemben korlátozzák a hatékonyságukat, és személyes biztonságukat a közösségi összérdek felé helyezik. Ez odáig fajulhat, hogy kényszeresen félnek attól, hogy elkapják őket (noha ilyen taktikával soha nem lehet nyerni a játékban, sem forradalmi harcban). Akadnak olyanok is, akik túlságosan is könnyen feláldozzák magukat, megpróbálják elterelni az óriás adószedő figyelmét, csak hogy a gabonás zsák akkor meg nem jut el a várba. Hasonló magatartási formák ismerhetők fel a törvényen kívüli fekete lovagoknál is : egyesek bátrak és megtámadják az óriásokat, de közben elfelejtik megvédeni a gabonát, és a szegényparasztokat. Az is előfordulhat, hogy a lovagok egy csoportja körbefogja a gabonát, amivel lehetetlenné teszik az óriásokat mozgását, de ezzel a játékot is ezzel feltartják. Ez azonban a gyerekeknél nem lehet cél hiszen, a vereségtudatot, a kudarcokat is át kell élnetek, azt, hogy nem minden úgy van, ahogyan ti akarjátok és nem mindig vágyaink, álmaink teljesülnek be a valóságban. Sem a mai, sem a tegnapi világ nem Eldorádó, és nem minden az óhajunk szerint alakul ! Ezért inkább kreativitásokkal hozakodjatok elő lurkók. Meg kell értenetek Manócska a maga folyamatában dialektikus egységében a társadalmi élet és az osztályküzdelmek jellegét. Ezért aztán ilyen esetben vezessük be azt a szabályt, hogy a játék öröme és a tényleges osztályharcos szocializálás érdekében , egyszerre csak egy lovag őrizheti a gabonát, még akkor is, ha a sikeres közösségi együtt működés gyümölcse nem azonnal, hanem később érik be. A gyerekeknek mihamarább meg kell érteniük, tanulniuk, hogy a kapitalizmus és egyáltalán az osztálytársadalmak valóságában az élet nem fenéig tejfel és nem elég csak a játékban győzni !

TALÁLJUK KI A FORRADALMI RÍMEKET !

Együtt tudunk-e gondolkozni az osztályharcos költővel, a népdallal, balladával, a forradalmi sanzonnal, dalszöveggel ? Ki tudjuk-e találni a rímeit ? Ezek persze már ki vannak találva, de ha nem ismerősek, akkor próbát tehetünk : eszünkbe jutnak-e ugyanazok a rímelő szavak, amelyeket a szerzőik írtak bele szövegükbe.

Három dolog segít minket: a szöveg értelme. Vegyünk egy nagyon egyszerű példát. Az egyik forradalmi vers két sorát :

Ahol nincsen villanylámpa
gyűjtsd a burzsujt gyertyalángra,

ha a második sor így hangzana :

gyújsd a burzsujt fel, elromlana az összecsengés.

ha így volna : gyújsd a burzsujt gyorsan elromlana a ritmus.

ha pedig ezt olvasnánk: gyújsd a burzsujt felhő hát bizony elromlana az értelme.(Ámbátor ezt Hlebnyikov nem írná alá)

Márpedig a forradalmi rímnek (Kassák Lajos e játékunkban pihen, megiszik addig 1-2 pohárka finom rosét) ütősnek kell lenni, jól kell csengenie, harsognia, jó ritmusúnak kell lennie, és passzolnia is kell a szöveg értelméhez.

Ezek után próbáljuk kitalálni József Attila Szabados dalának rímeit !

Ahol nincsen villanylámpa
gyútsd a burzsujt ,,,,,,
ahol nincsen hús a babban
füstölt burzsuj főjjön ,,,,,,
ugy biz édes cimborám !

Rossz cipőd nem ér egy füttyöt ?
Burzsuj szemmel kend a ,.....;
hát az ablak? vedd a sorját -
gitteld be a burzsuj,,,,,
ugy biz édes cimborám !

Hol titkolni kell a harcot,
burzsujbőrbe kösd be ,,,,,,
ha nem Marxot, akkor inkább
Bakunint és
ugy biz édes cimborám !

Egyre többen, egyre jobban,
írtsd a burzsujt ,,,,,,
aki gyöngé anyámasszony,
az csak százhuszat ,,,,,,
ugy biz édes cimborám !

Carmina Burana (kapd elő hamar) Villon (őt se feled nyisd rá szemed) Burns (a puritanizmus meghaladása) Shelley (lázadó lobogás) Blake (dialektikus támadás) Heine (kommunizmus felé) Weerth (Marx és Engels barátja) Puskin (verses meséje is

a forradalom mellé szegődik) Petőfi (nem kell mondani) E. Pottier (proletár költő) Rimbaud (Kommün ideje) W.Morris (mindenkor) Gorter (elvtárs) Ady (új hangok, új lázak) Majakovszkij (oroszországi forradalmi futurizmus találkozása a proletárokkal) ,Brecht (egyértelmű) , Mühsam (kabaré, anarchizmus, groteszk,) Joe Hill (a gitár is kell meg ének is), József Attila (döntsd a tőkét ne siránkozz) Woddy Guthrie (hobó líra, agitáció) Ginsberg (beat, düh) Chumbawamba („Amire nem tudsz táncolni, az nem az én forradalmam.”) Orfeo (sokrétűen, de ellentmondásosan) népdalok-balladák(a történelem nem alszik a tegnapok lázas emlékei máig- hatóan) mozgalmi dalok- indulók (természetesen) Éluard (lírai kritika) G. Brassens (dalba foglalt hedonizmus) Ladányi Mihály (J.A és B.B . későbbi testvére) és billiónyi más osztályharcos nekibuzdulás áll rendelkezésünkre, elő velük! Forradalmi szó tűzijátékok ! Memória, fantázia, nyelvfejlesztő, ritmus és ütemfejlesztő forradalmi talpalávalók !

A gól : forradalom ! (forradalmi foci)

Barátunk az anarchista történész Oswaldo Bayer nyomába osonva kiengedjük a palackba zárt forradalmi labdarúgás szellemét. A még létező grundokat, iskolapályákat, játszótereket, focipályákat: a mindenséget lepje el a felforgatás gólja - gólözöne! Az argentinai La Protesta anarchistái 1917-ben azt írták a vallás, a Biblia, templomba járás és a futball a legrosszabb gyógyír az embereknek. Ezzel nem minden elvtárs értett egyet. Hajdanán mikor „Mikor Ádám szőtt, és Éva font, Ki látott akkor lovagot ?”, amint azt John Ball barátunk zengte, alakult meg a Chacarita Juniors 1906 májusának első napján. Chacarita, a klub beceneve „sírásók” egy anarchista könyvtár volt Buenos Aires szomszédságában. Itt született meg az egyesület. Erre rá következőleg nem is oly sokára „válságos időszakok” köszöntenek be az ország életébe: az első világháború gazdasági - ideológiai hatásai, heves sztrájkok, Cordóbából induló lázadás, patagóniai proletárharcok jelzik valami nagyon nincs rendjén. Végre nemcsak gólt kellett lőni, hanem elérkezett a forradalmi harcok ideje, kakukkos óra rikácsol: 1918 „vörös álmok szárnyalása” ! Majd szörnyű reakció. „A burzsoázia csak akkor tudta a rendet helyreállítani, miután a hadsereg közbelépett... Az igazi áldozatok száma mindmáig nem ismert”. A csapat működése időközben szünetel. E lázas korszak vérzivatarában és majd csak 1919- től nyitja meg

ajtaját újra a klub. A megalakuláskor jövőképük nagyszerű volt, mint a reggeli fényben kitárulkozó mező, és nagyon is emberi. A futball szocialista játék, ezt hirdették. Mindenki együtt játszik, azzal a céllal, hogy a csapat gólt rúgjon. A gól maga a forradalom! Valóságos gólok, szimbolikus üzenetek ! Ezáltal a foci visszanyerte eredeti értelmét : ténylegesen kollektív, közösségi játék jellegét, szolidaritást szült, egészséges mozgást biztosított, ügyességet kívánt, kreativitást s örömet adott meg felszólított arra, focizzál te is. Hozsannázta az új idők eljövételét, mindezt elvtársi légkörrel, agitációval, propagandával, vitákkal megspékelve. Egyedül nem tudsz játszani, és megtanulod, hogy összjátékra vagy ítélve! Ha valaki jobb helyzetben van, passzolnod kell! Ha hülye vagy, önző, egyénieskedő, akkor a kollektivitás szelleme szenved meg. A forradalom, mint a fociban megmutatkozó önszerveződés. A versenyszerű eredmény annyiban érdekelte őket, hogy a góllövés magát a forradalmat jelentette! Nem holmi profit hajhászás érdekelte őket, sztárság, ikonképződés, burzsoá fantom ideák, nagyobb gázsi, annál inkább a góllövés: a proletárforradalmi harc ! Az elvtársak élete átszövődött a proletárforradalom mihamarabbi akarásával, ez foci szeretetükben, játéukban is kidomborodott.

**„1924-ben megnyertük a Primera B -t
a forradalmi láz éppen alábbhagyott „
megfagytak a vágyak, a proletár élő-halott ?**

A csapat tagjai megvitatták, mi fog történni, amikor az egyesület profivá válna, és ez nyilván az összes ezzel járó " kapitalista átkot" a nyakukba zúdítaná. Azt gondolták, ha bajnokságot nyernek a velejáró hasznot a focizni akaró gyerekek javára utalják, akik abban a szellemben sportoljanak, ahogyan ők is teszik. A kapitalista urak a későbbiekben elvetették, megszüntették a korában proletár focicsapat forradalmi jellegét. 1931- től kisajátították ezt a klubot is. Minden forradalmi hagyományától megfosztva. Egy dolgot kivéve. A csapat a későbbiekben is viselte mezén a piros csíkokat (anarchista-kommunizmus vörösét)- fekete csíkokat jelvényükön (a pálya közelében levő temető miatt fekete színű nadrágot a Chacarita név is erre utal, meg a társadalmi rendszer mulandóságára: „Távol el tőlünk minden érzélgősség és minden megegyezésre való hajlandóság: egy halálos duett kezdődik most a burzsoá társadalommal, a szociális forradalomban a fekete zászlót felvéve, a szélben lengetve a reménytelenség lobogóját, mely több mint egy figyelmeztetés, több mint egy felhívás, egy jelzés, mellyel tudtára adjuk az előregedett világnak: elérkezett halála órája.”) fehér csíkokat (békét szimbolizáló sávok a dresszen ez már az osztály nélküli

világ derűje) emlékeztetve a tisztelt publikumot a csapat radikális, anarchista gyökereire. Meglehet a klubvezetés színvak volt...

Chacarita Juniors Juniors - Das Kapital 5 : 0

25

Göllövök : Karl Marx 1. percben , Oswaldo Bayer 25. perc, egy argentinai elvtársnő 45 percben , Manócska 85. percben, és egy volt kínai rabszolga Liu Xiang a 90. percben ugyanis őt Kr.e. 2000 -ben nem engedték *cu-küt* (csu-küht) játszani ,most pótolta múlhatatlan játékvágyát.

Manók, anarchista szellemben focizzatok !

Attika előttünk van !

„Harc a szabadságért”

1971 őszén szeptemberben a New York-i Attica börtönben kitört az Amerikai Egyesült Államok történelmének egyik legsúlyosabb börtönlázadása. A négynapos küzdelem, 39 halott, visszarendeződés, utórezgések. Egy kiszabadult megjegyezte, mikor elhagyta a börtönt: „Attika előttem van.”

Jó „szabad levegőt szívni”, meglógni, kiszabadulni a burzsoázia nevesített börtöneiből, de a kiszabadult hang figyelmeztetett: „Attika előttünk van!” A rácsok nélküli börtön !

Erre odafigyelve játsszuk eme játékot !

A szabályok

26

Két csapat játszik. A bent levők a forradalmárok egy ötször öt méteres tábor területén helyezkednek el, a kint levők a támadók, akik az államhatalom szolgálói pedig a táboron kívül tartózkodnak. A tábortól 100 méterre egy kisebb, elkerített hely jelképezi a börtönt. A támadók a börtönőrök feladata, hogy minél több bent levőt, forradalmárt elfogjanak. A bent levő forradalmárok a börtönőrök ingerlésére kikitörnek a tábor területéről, mindig ügyelve arra, hogy messzire ne távolodjanak, és a börtönőrök áldozatául ne essenek. Kifutáskor kézzel elfoghatók. Akit a börtönőrök elfogtak, annak a börtönbe kell menni ? Ez szörnyű ! De még a börtönből is meg lehet szabadítani a foglyokat ! Ha ugyanis egy szabad bent levőnek sikerül a börtönig szaladnia, ott annyi foglyot, forradalmárt felszabadíthat, amennyit meg tud érinteni. Ha ügyes vagy, mindegyik társadat, társunkat kiszabadíthatod. A felszabadult foglyok azonban ismét elfoghatókká válnak.

A játékot időre játsszák. A bent levők célja az, hogy a játékidő leteltekor egyetlen fogoly se legyen a börtönben. Idő előtt is véget érhet a játék, ha a támadóknak sikerül minden bent levőt elfogni erre figyeljünk azonban oda a cél, kiszabadulni Attikából, hogy veletek együtt szétverhessük a világbörtönt, szerényebb nevén kapitalizmust !

**A játékhoz történet dukál ,
az osztályharc nem szundikál !**

Mihail Zoscenko : A csodálatos históriák ciklusból

Kropotkin szökése a Péter-Pál Erődből

Most pedig egy örvendetesen és kellemesen végződött, és csodálatos históriát szeretnék elmondani. Ebben a történetben a bátorság és lelkierej mellett még a párját ritkító bajtársiasság, baráti segítség és óriási kockázat példáját is láthatják, s mindazét, ami ezekkel jár. Márpedig az sem utolsó.

Sok tekintetben csodálatosnak mondható eset. És olyan érdekes, hogy egy szuszra végigolvassa az ember. Azt készülünk elmondani, hogyan szökött meg az anarchista Kropotkin a Péter-Pál-erődből. Barátja segített neki a szökésben: Weimar doktor. Ennek az orvosnak hőstettét szintén teljes joggal a csodálatos históriák közé sorolhatjuk.

Kropotkint a cári kormány tartóztatta le, és egy évig ült a Péter-Pál-erőd szörnyű kazamatájában. Kényszerszermunka fenyegette és örökös száműzetés. Barátai akkor, ezzel a doktorral élükön, elhatározták, hogy megmentik. És egy napon Kropotkin a börtönbe küldött csomagban zsebórát talált. Elcsodálkozott. Vizsgálgatni kezdte, és legnagyobb ámulatára egy hártavékony papírra írt levelet talált a szerkezetében. Azon adták neki hírül a szökés haditervét.

A terv a következő volt. A következő napok valamelyikén a húszperces börtönséta idején Kropotkin hedegűszót hall az erőd falain túlról. Ez lesz a jel, hogy az erőd

kapujához kell futnia. A kapu előtt várja az a fenegyerek, aki majd a megbeszélt helyre viszi.

Ennyi volt tehát az egész: elfutni a kapuig. Csakhogy ez roppant nehéz volt. A kapuig vagy háromszáz lépés. A séta közben pedig fegyveres katona járt Kropotkin sarkában. És a kapu előtt őr állt.

Nos, egy júliusi napon Kropotkin a megadott jelre a kapu felé rohant.

Még hozzá olyan váratlanul, hogy a fegyveres katona az első pillanatban elvesztette a fejét. Ennek köszönhette Kropotkin, hogy nyert néhány lépést.

A kíséző katona „Fogd meg !” kiáltással a fogoly után vetette magát, néhányszor rá akart vágni a szuronyával, hadonászott utána fegyverével, de hasztalan. Nem lőtt, mert biztos volt benne, hogy a kapuban úgyis elfogják. A kapuban azonban egy erre a célra küldött ember (Weimar barátja) elvonta az őr figyelmét. Valami históriát beszélt el neki, és az őr a fülét hegyezve hallgatta. Kropotkin akkor, hogy könnyebben tudjon futni, eldobta fogolyköpenyét, és még szaporábban szedte a lábát. A fogolykíséző katona lövésre emelte puskáját, de a kapun szerencsére épp akkor fordult be néhány takarmányos szekér, és Kropotkinnak sikerült elrejtőznie mögöttük.

Még egy utolsó erőfeszítés - és Kropotkin a kapuban terem. Kívül meglátja a fenegyereket.

De rémülten veszi észre, hogy a fenegyerek mellett a bérkocsiban egy fényes gárdatiszt feszít.

Kropotkin egy másodpercre megdermedt. Nem tudta, mitévő legyen.

De a tiszt rákiáltott:

- Ugorj föl gyorsan, ördög beléd !

Kropotkin egyetlen lendülettel a kocsin termett. A tiszt klakkot és köpenyt adott rá, maga pedig felugrott az ülésről,

és revolverével hadonászva, iszonytató hangon ráivallt a kocsisra:

- Hajts! . . . Vagy lelőlek ! És a pompás díjnyertes ügető ló röpült, akár a sárkány. Mögöttük harsány kiáltozás: „Utána” Néhány lövés is dördült. De már későn.

A kocsi már messze járt. És a gárdatiszt (Kropotkin álruhás barátja volt, a vakmerő Weimar doktor) nyugodtan dőlt hátra az ülésen. Két előkelő uraság utazott most a fogaton: egy tiszt meg egy cilinderes, havelockos úr. A szembehaladó csendőrök tisztelegtek nekik, bár valahol messze még mindig ordítottak: „Utána!”

A szökevények kiértek a Kamenosztrovszkij útra, és nemsokára barátaik lakásán voltak.

Ott azonban veszélyes volt időzni. És Kropotkin elhagyta a várost. Két nap múlva már Finnországban volt. Onnan átvergődött Svédországba.

Családját két hónapig börtönben tartották, de látva, hogy nem tehetnek semmiről, szabadon bocsátották őket. Szívből örvendünk neki, hogy Kropotkin családjából senkinek sem esett bántódása.

Weimarnak, a hős doktornak sem görbült meg haja szála sem. Róla voltaképpen nem is tudott senki. Később derült csak fény mindenre.

Ilyen orvosok és doktorok is vannak. És ez nagyon jóleső tudat. Még betegek is szívesen lennének ilyen orvosoknak

Forradalmi bábozás (avagy pálcikajáték)

Itt vagyunk ma ! Továbbra is előre a történelemben, mint névtelen bábosok, maszkok és bábok mögötti életvágysok, életvágysok mögött a forradalom kezei, hangjai ! Faragjunk, fúrjunk. Elő a textíliákkal, papírral és ragasztóval, pálcikákkal. , „ Szélhámosok” udvari bolondok, kópék, lázítók seregével, amelyek képesek átlépni a határokat, vagyon, rang, hierarchia, által kialakított illemeket. .Manók ti következtek ! Vörös Petruskák ! Az információ elveszett ? Él bennünk még a tegnapi emléke, előre a történelemben, az új holnap vörös fénybe öltöztetése célunk. Közvetlenül elnyomnak, cenzúráznak, marginalizálják és történelembeli szövegekbe zárják forradalmaink lángolásait. Marionett trükkökön és rejtett karokon átcsapva a forradalmat éltetjük, burzsoá erkölcsök, butaságok hálóját szétmetszve ! „ Ami Olaszországban Pulcinelló, Angliában Punch,Törökországban Karagöz - az nálunk Petruska , mondja Gorkij . A népi bábjáték ez a hőse legyőzhetetlen ,mindent és mindenkit legyőz: a rendőrséget, a papot, az ördögöt, sőt még a halált is és önmaga halhatatlan.”

A bábú (esetünkben pálcika alakok) mindent tud, képzelet és valóság szárnyán. Játsszatok osztályharcos népmeséket, forradalmi darabokat, ártatlansok kitalált történeteket. Ne csak utánózatok, teremtsetek új világokat! Értelmezd, amit játszol ! Ne fogj terjengős mesélésbe, mert akkor elmondod a tartalmát. A mondanivaló tömören, pár magvas mondatban fejezze ki előadásotok lényegét. A többi kreativitásotokon múlik !

Az alábbi történet szöveg nélküli forradalmi etűd, jelentése általános: éppen ezért a mindenkori jelenhez köthető ! Szöveg történetünkben nincs, szabadon tarkítva

képeket, maszkokat, tájakat varázsolhattok, előadhatjátok vászon és lepedő mögött vagy inkább előtte és akkor érvényesül a rajz, kép, maszk, táj. Én árnyjátékot képzelek el, ti, ahogyan néktek jólesik. A lényeg, hogy egyszerűen lehessen előadni !

Vágjatok ki fekete kartonból egy rút mészáros pofát, ne feledjétek ő az élet mészárosa, ragasszátok pálcikára, árnyéka teret reszketően imbolyogjon! Csúfítsátok el pofáját, de talán nincs is pofája, lépjen elő a teljes pálcika hóhér, fantáziátok szárnyaljon, filcek, festékek, papírdarabkák „halálra gyűljetek”.

A Kenyér és Báb Színház előadásában a mészáros legalább annyira lókupec, illetve ügynök is, fekete nemezkalapban, aktatáskával, amennyire hóhér, a hatalom jelképe, aki leüti a lovakat, szarvasokat és az egyszarvút. A Kenyér és Báb Színház színpadán, mint egyes elzászi és Fekete-erdei legendákban, a mészáros magába olvasztja az emberevők fogalmát is. A legendákban hosszú, fehér, vérrel borított kötényben ábrázolják, ragyogó mosollyal, mely megrémíti a gyerekeket. Ez a mitológia azon a tényen alapszik, hogy nyers húst vagdal és árul. Az élet húsát !

A Fehér Ló, tél, tavasz nyár, levélhullásos ősz. Az évszakok, égtájak szabad lovai az élet lovai.

„ A szabadság az a bűn, amelyben az összes többi bűn benne foglaltatik” -nyeritik !

Őket ábrázoljátok, de legyen akárcsak egy alakban, a pálcika lova, aki valamennyi társait megszemélyesíti. A Fehér Ló szép, sőt felmagasztosul. Ezért fogta őt Apollón napszekerébe. A Fehér Ló mészárosában a Fehér Ló nem lovaglásra szánt szolga lény, önállóan üget az útján. Ha kell, azonban vágat, és társai a remény lovasai, a forradalom megszemélyesítői rajta, rajtuk lovagolnak! Alkoss olyan Fehér Lovat, lovakat, akikkel érzelmileg teljesen azonosultok e lovak az élet lovai !

1977 augusztusában a *Domestic Resurrection Circus* verziójában a ló szerepét az Egyszarvú töltötte be. Naplementekor bukkan fel a tisztáson. Az Egyszarvú az ókorban kitalált mesebeli állat, a tisztaság szimbóluma.

(Az alkotók a darab elkészítésénél támaszkodtak a XV-XVI. században készült Hölgy Egyszarvúval című faliszőnyeg-sorozatra.)

Mint három faliszőnyegen, az előadásban is az Egyszarvút egy emberkéz állította kör alakú karámban látjuk vadászok lándzsáival átdöfve, s egy fiatal lány gyöngéden az ölében tartja az állat fejét. A vermont-i szabad ég alatt bemutatott verzióban a háttér egy fenyőerdő és egy füves tisztás. A faliszőnyegeken a háttér ezer virággal teli.

Ezért ha úgy tetszik, Egyszarvút teremtsetek !

A kutyák e történetben a pokol lármás kutyái, fogaik véresei, a hatalom idomított szolgálói Manócska a kutya manipulált végrehajtó, ezért olyan kutyát rajzolj (elég csak

mindenből egyet rajzolni, így egyszerűbb elkészíteni és eljátszani a történetet) aki ha nem szolga, hanem társunk, fogait nem a Fehér Ló megsebesítésére használja. Nem könnyű feladat, mert most a történetbeli kutyák a hatalom szolgái ! Rajzolj kétféjú kutyát, aki ilyen volt (vérítas és a hatalom ebe) de ha nem rosszra nevelik, akkor meg barátunk lehet ! A véres fogú kutya sajnos, most még nagyobb !

A Forradalom remény, leányok a Forradalom leányai, ők elvtársai a Kommunizmus és kapitalizmus (sakktáblás forradalmi játék) alakjának. Annak nyomán csinálj Manócska pálcikára varázsolva „vörös lángolású” leányalakot, aki szíve fölött az ötágú csillagot hordja, és szívében öt világrész elnyomottjainak álmait hordja. Ő az Fehér Ló társa, barátja, az osztálytársadalom kérlelhetetlen ellensége!

Peter Schumann és a Bread and Puppet Theatre nyomán

Fehér Ló

(Árnyjáték Réka Manónak)

Kellékek: történetünk pálcikafigurái, egy átlátszó világos lepedő vagy vászon kifeszítve. Legyen jól megvilágítva ! Mögé de inkább elé állva adja elő történetünket a mesélő ! Zeneszó legyen lidérces dallam, delejes, sejtelmes, lírai, fájdalmas szépséggel teli. Mesénk befejeztével érkezem, mint az orkán forradalmi dal, az élet élni akar !)

1. jelenet

Ez az öt Fehér Ló mészárosának története. Az élet mészárosának története. De nemcsak az övé.

A mészáros erős. Nagy a hatalma. Teleszkópja van, hogy messziről szemlélhesse az életet.

Vajon mit lát a messzeségből a Fehér Lovak mészárosa ?

2. jelenet

Öt szép leányt, egy hó-házban. Öt szép leányt, akik a vízen át eveznek. Öt szép leányt és öt lovat. A Lovak fehérek, mint a hó, és olyan szabadok, mint az igazi élet, égtájak, évszakok.

Az öt szép leány a Csodás Szerelem: a forradalom lányai ! A Lovak az élet, égtájak, évszakok fehér lovai. A Szerelem meglesi az Életet. Az Élet vad és jó.

De vigyázat !

3. jelenet

Ez a Fehér Lovak mészárosának története ! A Fehér Lovak mészárosa nincs egyedül ! Minden mészáros útnak indult, hogy megkeresse a fehér lovakat ! Szüntelenül csak rájuk gondolnak, keresik, kutatják, s meglesi őket. Rátalálnak a Fehér Lovakra. Meglesi , gúnyt űznek belőlük, és bezárják őket.

De a fehér lovak kitörnek, és elfutnak messze, messze, messze !

4. jelenet

Akkor a mészárosok eleresztik a kutyáikat, valamennyi kutyájukat! És a kutyák futnak, futnak, futnak a lovak után! És ugatnak, és ugatnak, és ugatnak ! És elkapják a lovakat. Ó! A mészárosok felkapják taglóikat, és mennek a sebesült lovak felé.

És felemelik bunkóikat. És letaglózzák a fehér lovakat.

És az életet legyőzték, és a fehér lovak halottak. Minden bölcs ember tudja ezt jól! És a bölcs emberek zokognak és sírnak, mert a fehér lovak halottak !

5. jelenet

A Forradalom remény. A Remény táncol még akkor is, ha az élet legyőzetett, és a fehér lovak halottak. A Forradalom remény, évszakok táncolnak, égtájak táncolnak !

Igen, a Forradalom táncol, lányok táncolnak, és a tánc végén felpattannak a halott lovak hátára. És felkiáltanak: „Gyía !” És szél szárnyán repülnek !

És a Fehér Lovak felkelnek, és az Élet nem győzetett le, és a lovak nem halottak ! A megittasult fehér lovak hátán a forradalommal, galoppozva vágatnak át a mezőkön !

website: gondolkodo.mypressonline.com

DE TE FABULA NARRATUR KOMMUNISTA KIADÓ

e-mail: gondolkodo@citromail.com